

[Ragnhild Andersen.]

tillæggene, som jo alle er gradueret nedefter i købstæderne og i landkommunerne. I landkommunerne er beklædningsstillægget af ringe størrelse, endskønt klæderne bevisligt for alle ikke koster mindre i landkommunerne eller købstæderne, end hvad de koster i København. Som helhed er renten for lav, både i by og på land, men de forfærdelig lave satsler i landkommunerne må og bør der røres ved. Jeg forstår ikke, udvalget kan sige, at det ikke ser nogen grund til at ændre ved kommunegruppeinddelingen. Undersøgelser, som er foretaget i andre lande, bl. a. i Sverige, viser, at den eneste forskel, der reelt er på rentemodtagernes udgifter i de forskellige kommunegrupper, er forskellen med hensyn til husleje, og jeg tror, noget lignende vil vise sig at være tilfældet, hvis vi gransker rentemodtagernes udgifter i de tre kommunegrupper i vort eget land.

Når udvalget tilføjer,

„at man ikke for tiden finder anledning til at foretage principielle ændringer“, vil jeg tro, at man tager sigte på at nævne det ord, som man har sagt så tit og henvist til så tit, nemlig folkeforsikringskommissionen, den folkeforsikringskommission, som er nedsat. Det er naturligvis det letteste fra denne talerstol at sige: kommission — kommission — kommission, vi har en storartet kommission, og lad os vente og lad os se, det er den, der skal foretage de principielle ændringer. Jeg har tidligere gjort gældende, at den folkeforsikringskommission, der er nedsat, ikke har til opgave i almindelighed at forhøje alders- og invaliderenten, men at undersøge mulighederne for en forsikringsmæssig ordning ved siden af den nuværende aldersrente.

Det er en side af sagen, en anden side af sagen er, at jeg opfordrer rentemodtagerne til ikke at vente sig noget som helst af denne folkeforsikringskommission. Jeg siger: hold inde med at snakke om, hvad rentemodtagerne skal vente sig af denne kommission. Når jeg siger dette fra denne talerstol, er jeg næsten sikker på, at ærede medlemmer vil komme og indvende: ja, men kommissionen — kommissionen — lad os vente, til kommissionen er færdig! Jeg anmoder om, at man ikke foregøbler aldersrentemodtagerne, at de kan vente alskens godt og storartet fra denne kommission.

Jeg vil sige til aldersrentemodtagerne: vent jer ikke noget af denne kommission, der er sammensat af de samme partier og for nogles vedkommende af de samme repræsentanter, som sidder her i folketinget og nedstemmer de mest beskedne forslag

om lettelser. Vent jer dog intet af en kommission, der end ikke vil give jer gratis medicin. Og jeg vil ydermere sige til rentemodtagerne: husk på, at kommissionens forslag under alle omstændigheder vil havne til afgørelse her i det høje ting, til afstemning ligesom de forslag, vi har til afstemning i dag. Og jeg vil minde rentemodtagerne om, at reglen er den, at de gode og positive forslag fra kommissioner som oftest bliver begravet, aldrig gennemført. Jeg kan i denne forbindelse endnu en gang henvise til befolkningskommissionens betænkning. Den fejrer snart 15 års fødselsdag. Dens forslag er ikke gennemført, som det blev lovet dengang. Jeg kan henvise til ungdomskommissionens betænkninger med udmærkede forslag. De er ikke gennemført, og der er ikke noget forslag fra ministeren eller regeringen om at få disse gode forslag gennemført.

Jeg kan henvise til de forslag, der efter svære betænkninger ligger om en ny arbejderbeskyttelseslov. År efter år kommer de frem herinde og nedgraves i et udvalg. I årevis har kommissioner dykket ned i disse forhold og stillet kloge forslag, men en ny arbejderbeskyttelseslov har nu ladet vente på sig i årevis, og jeg ved ikke, om der er noget, der taler for, at det skulle lykkes nu, da det vist er fjerde gang, den er til behandling i et udvalg, at få den gennemført i vinter, men jeg nærer efter de erfaringer, der er indhøstet, kun ringe forhåbning.

Derfor siger jeg til aldersrentemodtagerne: vent jer ikke noget af den kommission, som er sammensat af de samme partier, der fører denne politik i den høje rigsdag, og som i øjeblikket har travlt med at forberede 18 måneders tjenestetid for ungdommen, med at bygge kaserne, officersskoler og alle disse meningsløse krigsforberedelsesforanstaltninger, som det jo er, hele denne rутten med millionerne, ja, med de mange hundrede millioner. Når partierne har travlt med sådanne arrangementer, er det desværre, må jeg sige til aldersrentemodtagerne, meget svært at råbe disse partier op herinde, selv om rentemodtagerne er i den dybeste nød. Det bedste, man kan gøre fra rentemodtagernes side, er at forlade sig på de partier og de mennesker, som ikke alene kræver tryghed og har det på deres program, men som også overholder deres program og deres løfter til vælgerne og til aldersrentemodtagerne.

Det er jo sagt talrige gange af alle partier, at de er tilhængere af tryghed for de gamle, men når mit parti i dag foreslår at give rentemodtagerne en måneds rente som erstatning for prisstigningerne fra januar til juli, og når mit parti foreslår at give rente-